

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

גליון העולם הזה, שהופיע השבוע לפני 25 שנה, דיווח בכתבה המרכזית על ההתרחשות במסלול תחנת הכוח בבחירות לכנסת (שהסמכה) אחרי שנים, למסלול הליברלי (ובמיוחד על השטח של קשישי המסלול מסני בוונתיו של ח"כ חדש וצעיר, שאותו כינו בינם לבין עצמם, 'מרשיק', הלא הוא משה נסים (כיום שר המושבות) פן יעבור למסלול תחת הכותרת 'רליה זו' סוסר על תגלית קולנועית, אחת רליה לוינבוק (בת 17, מיתמרת לגובה של 171 סנטימטר, עורה שחום, שערה שחור, חלק וארוך מאוד ויש לה עיניים תמאם) הלא היא, בימים יבואו, לביא בכתבה, מדוע הפסקתי לשרי' סיסרה הזמרת אביבה רוזה, מהצמד, אילקה ואביבה, את הסיבה להיעדרה מן הבימות — שהיתה שונה מן הרבילות שהוספו — היא ששוט חלתי' על שער הגליון: קורבן התנגשות-הדמים בין המישור לתושבי העיר שפרעם, אשר חסמו את הכביש הראשי בעיר כמחאה על שחברת האוטובוסים לא סיפקה די אוטובוסים למועלים היוצאים לעבודה בבקרים. הקורבן היה צעיר, רווי, שנהרג מכדור שאותו ירו השוטרים בגבו, כאשר עסק במסיקיותים בכרמו.

העולם הזה 1155. תאריך: 11.11.59.

בן גוריון עושה חשבון ★ טרמפיסטית בעלת נסיון

על העולם הזה: עיתונאים חרוצים, המשרתים כנת אחת גם את מק"י (המפלגה הקומוניסטית הישראלית) וגם את חרות. על עצמו: אין אני מונה את עצמי בין פיהרוח.

מיפנעשרה

טיפנעשרה והבחירות חוות-הדעת של הצברית הצעירה המצויה, דגם 59, על הדמוקרטיה ועל הבחירות האיוז.

אנשים

הזובים של הגנב

האחות-לשעבר סולה בך גוריון (אשתו של ראש-הממשלה) נקצצה על-ידי זכוב בצריף המישפחתי בשרה-בוקר, חבשה את ידה לכבוד המאורע בתחרות שת ענק, הסביר בעלה: באוויר הצח של הגנב הזובים חוקים מאוד, הרבה יותר חזקים מאשר הרבירים כערים. כאשר זכוב כזה עוקץ, זה כואב חזק!

ריות, כמי שבאו לביטוי במדור המכתבים לרות: בחיי שאני מבולבלת כבר מכל העניין. מה עושים רעש גדול כאילו שלא היה ברור מי שינצח אמרתי את זה עוד מזמן לאיציק או הוא אמר שאני לא מחדשת דבר ושכלל, מה

דעות

יופי רוחי

ארם נמרד ביום מפלתו וכיום נצחוננו. השבוע עמד דויד כנגד גוריון בפני המבחן השני. אחרי שזכה לנצחון אישי מזהר בבחירות, יתנה לו הורמנות להוכיח גדולה כיום ההצלחה, להראות רוח-כלב ליריביו, להציג את עצמו לפני הציבור כמדינאי העומד מעל לקטנוניות המאבק המפלגתי והאישי.

נמשך חודש ימים נהג ראש הממשלה לפי עצת יועציו, התנור כמעט מכל השמצה, ריכר בעיקר על משימות הממשלה הבאה, אולם, כפי שהעיד על עצמו, נגרר השתיקה שלי נפסק הבוקר, אחרי תום הבחירות. מיועד ניצחתי. מאותו רגע החל בן-גוריון לעשות את החשבון עם יריביו, להגיד את כל הדברים שהציטכרו בליבו. במאמר שפורסם השבוע בדבר, הביע את דעותיו על יריביו המנוצחים, חיים ומתים, כלשון שלא השתמעה לשתי פנים. הוא לא שכח איש.

על זאב זבונטסקי: יורש העצר הטראגי של התקופה הציונית... בחיאלוהים על הנניר.

על מנחם בגין: יליד תקופת ההתנוונות שבין שתי מלחמות העיר, לה, שהולידה את הפאשיוס המתרבר וההרסני... כישרון ארטיסטי בשטח הדיבור... מיועד ניצחתי להיות ראש ממשלה.

על מצע חרות: תעודת-קלון מדינית ואינטלקטואלית של פטריי-טיס מחוסרי אחריות ומצפון.

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

זה לא נשמע לכם כמו איוז קנוניה של האירים להשתלט על העולם?

ברכה ביינתן, באר-שבע

● זה נשמע יותר כצירוף מיקרים מעניין. אגב, בניגוד להרצוג, רגן והולר, שהם נשיאי ארצותיהם, מאלרוני הקנדי איננו נשיא ארצו. כי אם רק ראש-ממשלתה.

למה?

התצלום שהיה תלוי בחדרו של קורבן הרצח

לעשן, אני כל כך מתעצבן שעוד מעט אתחיל את החפיסה השלישית.

אליהו אש, אילת

תשבה לרחמה

מה זאת אומרת שהמשורר אבות ישורון (העולם הזה 16.10) מרבה להשתמש בתנועת הקובוצ?

לא הבנתי את טיב המידע על המשורר אבות ישורון, עליו כתבתם לרגל יום-הולדתו ה-80, כי הוא מרבה להשתמש בתנועת הקובוצ. מה זאת

התצלום של קאפא: לוחם חרות ספרדי קורס מפגיעת כדור בחלקיק השניה, ברומו של עולם

אומרת בדיוק: הוא אוכל אותך? הוא אוסף אותך? מה?

רוחמה רבי, רמת-גן

● בדיוק כך, הקוראת רבי. הוא אוסף אותך. הוא מרבה להשתמש בתנועה הזאת. זה אחד מסמינטי ההיכר של שירי ישורון — ניקוד יוצא-דופן, שבו הוא מחליף כמעט כל שורק (התנועה הנכתבת בליווי האות וו) בקובוצ (התנועה הנכתבת בצורת שלוש נקודות, באלכסון, אחת תחת השניה). בשירו האחרון, למשל, הדבר מופיע כבר בשם השיר: מכתב ירושלים. למשל, כותב ישורון — ירושלים ויהודים הם אצל ישורון — יהדים.

הכמול בחורשת כרמיזאן, רון לוי (העולם הזה 31.10) איזה נוער יש לנו! איוז רגישות! איזה נושאים עומרים ברומו של עולמנו! אני מצרפת את העתק התצלום (ראה גלופה) שהיה תלוי בחדרו של רון לוי בכיתו בהרצליה.

זהו התצלום המפורסם של צלם הצמרת האמריקאי רוברט קאפא, המראה לוחם-חירות ספרדי, במילי-חמת-האזרחים, בחלקיק השניה שבו נפגע על-ידי כדור האויב. רון הכתיר את התצלום הזה במילה אחת: למה? באמת: למה?

צילה רוזנברג, תל-אביב

אין אש בלי עשן

הקורא אש אינו יכול לגמור את היום בלי שתי חפיסות סיגריות. עכשיו הוא מאיים שעוד מעט יזדקק לחפיסה שלישית, אם העולם הזה לא יחדל להרגיז אותו בנושא ה' עישון.

קודם הכנסתם לי עם הפרופסור (אורי) אלקיים, המומחה ללב (העולם הזה 31.10), ששלל מכל וכל את העישון (אתה יושב בדיונגוף ורואה מחזה שגורם לך לכבות, כל אדם שני אוהו בידו סיגריות וגפרורים) אני לא משתמש בגפרורים. כי אם במציאת ואני גם לא מסתובב בדיונגוף, כי אם על חוף אילת, אבל אני, בכל זאת, גומר בכל יום שתי חפיסות כהנאה רבה, והלב שלי, וכל השאר — טרופרטרפו.

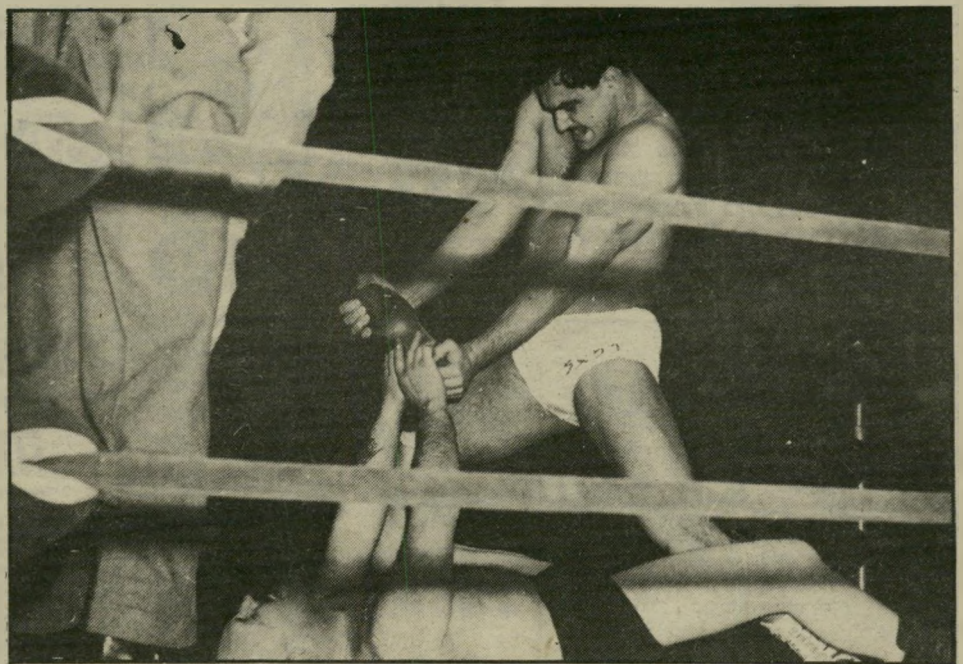
רק נגמר השבוע הזה וכבר אתם ממשכים, הנה, בכתבה על המשוררת תנה גולדברג (טיילים נגד זכרים), העולם הזה 7.11) אתם שוב יורים טיל, ישר נגד העישון: "היא נהגה לעשן הרבה... לפני שנתיים הפסיקה, מכיוון שזה הפריע לה... היתה לה תחושה לא נעימה".

רעו לכם, אנשי השדולה נגד העישון, כי הגיעה השעה להפסיק בהטפות שלכם, כי כשאני רואה בחורה נחמדה כמו חנה בשני המפסיקים

הוי

זהירות בדרכים

ב בית-דגון אסף נהג טרמפיסט טיט ברברו לירושלים, שאל או-תה מה פשר מיכל-הדלק הקטן שאורי חו היא נשאה עימה, קיבל את ההסבר הבא: מתוך הנסיון למדתי, שתמיד נגמר הדלק, משום-מה, דווקא ליד חורשות הקסטל!

הלפרין תפס את הקנדי בתפיסת-כניעה. באותה שנה גם פירסם הלפרין, לימים בעל מכוני בריאות ויפוי, מיסעדה כשרה וכיום רב, החוקר את תולדות חכמי הדורות, את האוטוביוגרפיה שלו. זירת חיי

כניעה או קרסול איש השרירים רפאל הלפרין, בן 32, בשיא הקאריירה המתאבקת שלו, בקרב הכועה נגד מתאבק קנדי, שכונה המלאך הקנדי.

פסוקו של שינועו

הוא משלם את האגרה. הוא לא מש מן הטלוויזיה והוא לא גומר ערב מבלי שיתפוצץ.

מה לעשות. אני עבר לטלוויזיה. אני לא זו מהתיבה הקטנה הזאת עד שלא מנגנים את התיקווה. אבל אין ערב שאין לי עוגמת-נפש מהטלוויזיה הזאת. לא מהתכניות. לא מהחדשות. רק מפסוקו-שלייזום. אני ממש משתגע ממנו. כל ערב מחדש. אני ממש מת-פוצץ.

כל פעם רוחפים איזה פסוק מיקרי, שאין בו שום ייחוד, שום דבר. סתם. והלא עצם ההגדרה פסוקו-שלייזום מבקשת שיהיה בו איזה מסר, איזה לקח, איזה משהו שיחמם את הלב או יתן חומר למחשבה.

הלא לא חסרים לנו, במקורות, פסוקים. קחו רק שתי רוגמות: אדם נוטל אגודה של קנים, אין יכול בבת אחת לשוברם / אחת, אחת. אפילו תינוק יכול לשברן (ילקוט שמעוני).

● אורחים, יום ראשון אווזים ותרגולים / יום ב' דגים, / יום ג', קטניות. (במידבר רבה).

אברהם אלעזר, יפו

העולם הזה 2463